

Nr 397

Av herr Nilsson i Gävle m. fl., om en ny jaktlagstiftning.

Varje år löses ca 300 000 statliga jaktkort. Antalet uttrycker antagandet av att det således bör finnas ungefär lika många aktiva jägare.

Ca 200 000 jägare deltar i de årliga älgjakterna, vilka tillsammans nedlägger omkring 30 000 älgar till ett värde av flera miljoner kronor. Det är således inte bara ett fritidsintresse utan jämväl ett ekonomiskt samhällsintresse, sett ur synpunkten av nedlagda djur men också mot den skada älgen gör på skogen.

Jakt och jaktvård har gamla anor. Historiska skildringar ger vid handen att jakten i tidigare samhällen varit förbehållen »friborne herrar men ej av lekmän och klärker» som det heter i Kalmar stadgar från år 1447. Den nu gällande jaktlagen kan med fog sägas ha bestått i snart 200 år, d. v. s. att lagen fortfarande till sina verkningar vid den praktiska jaktens utförande alltjämt gynnar ett privilegierat skikt i vårt samhälle. 1949 års jaktutredning liksom 1965 års riksdagsbehandling har ännu icke fört fram till en jaktlagstiftning, som kan sägas motsvara vårt moderna samhälle med dess grundläggande strukturförändringar av näringslivet och därav följande befolkningsomflyttningar.

I den gällande jaktlagen är jakträtten sammankopplad med äganderätten till skattejord. Att flera markägare kan sammanslå sina marker och bilda jaktvårdsområden ändrar ingenting i sak.

Jordbruks- och skogsbruksrationaliseringen och folkomflyttningen från glesbygd till tätorter konstituerar den utveckling som leder till en allt starkare koncentration av jord- och skogsinnehav. Det blir de redan förut stora jordägarna, skogsägare, bolagen och staten, som blir alltmera dominerande. Detta för å andra sidan med sig att jakträtten i hastig takt föres över i en liten minoritets händer, men inte i vilka händer som helst utan i de rikas och de besuttnas händer. Demokratien avskrivs, och landsbygdsbefolkningens jaktmöjligheter blir allt mindre och mindre. Lagbestämmelserna gällande jakt- och jaktvård måste således snabbt ändras, moderniseras och göras mera demokratiska.

De förändringar som vi anser ofrånkomliga är främst avsedda att ge *alla* ur jakt- och jaktvårdssynpunkt lämpliga personer rätten att jaga och vårda viltbeståndet i våra skogar och marker och att detta skall ske på grundval av en demokratiskt utformad jaktvårdsstadga. Ett oavvisligt krav härvid är att statens och bolagens liksom de stora privata mark- och skogs-

ägarnas skogar verkligen öppnas för en sådan jakt, som självfallet skall bedrivas under ansvar från den enskilde jägarens sida och stå i överensstämmelse med läns- och jaktmyndigheternas utfärdade föreskrifter.

En sådan utvidgad jakträtt på stats- och bolagsskog skulle effektivt göra slut på den snedvridning i jaktutövningen som nu är fallet. Nu gällande begränsningar har tvingat de *många* jägarna att trängas på krympta arealer samtidigt som höga statstjänstemän och bolagsherrar har ett jaktsvängrum som de oftast icke helt kan utnyttja.

Jägarnas riksförbund har i en skrivelse till Konungen framlagt en rad förslag till omorganisation av älgjakten. Vi för vår del finner förslagen väl värda en allvarlig prövning, och de bör sålunda erhålla en fördomsfri och objektiv behandling i arbetet på att skapa fram en helt ny jaktlagstiftning i demokratisk anda. Jägarnas riksförbund är i likhet med Svenska jägarförbundet en intresseorganisation för jägare. Den organisatoriska splittningen som återfinnes bland jägarna och där de oorganiserade utgör majoriteten aktualiserar enligt vår mening en helt ny organisation, som bör handha den organisatoriska uppbyggnaden av all jakt- och viltvård. Här ligger det närmast till att statens naturvårdsnämnd också skall svara för jakt- och viltvården. Detta innebär att fonden för jakt- och viltvård överföres till *statens naturvårdsnämnd* och handhaves av denna.

Med hänvisning till vad här ovan anförts hemställer undertecknade,
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om
förslag till en helt ny jaktlagstiftning i enlighet med vad
som här anförts.

Stockholm i januari 1966

Henning Nilsson

Gustav Lorentzon

Helmer Holmberg